

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

říjen 2014

Zajímavá prezentace charitních služeb a bohatý kulturní program - to vše se sešlo v pátek ??? na uherskohradištském Masarykově náměstí, kde se konal Den Charity. A protože Oblastní charita Uherské Hradiště pomáhá všem, od nejmenších až po nejstarší, na své si přišli úplně všichni. Pro děti byly připraveny tvořivé dílny, malování na obličeje, dospělí si zase mohli změřit tlak či zjistit informace z pestré nabídky sociálních služeb, které Charita poskytuje v celém regionu.

Foto OCHUH

obsah

Duchovní slovo:

Kdykoli se naši předkové provinili proti sociální spravedlnosti2

Zprávy z diecéze:

Církev odpovídá vládě: Chceme pomoci i v oblasti sociálního bydlení2

Z F/OCH:

Bystřice p. Hostýnem, Holešov, Hranice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Otrokovice, Svitavy, Šternberk, Šumperk, Uherký Brod, Uherské Hradiště, Vsetín, Zábřeh, Zlín3-17

CARITAS – VOŠs Olomouc:

CARITAS rozšiřuje svoje portfolio spolupráce19

Mezinárodní den za vymýcení chudoby.....19

Poznejte s námi svět sociální práce20

Studenti mohou získat Manchester Metropolitan University20

1. studentská konference CARITAS slavila úspěch20

Humanitární pomoc:

Charita v olomoucké arcidiecézi sbírá zimní věci pro Ukrajinu22

Intergrace cizinců často probíhá přes děti23

Politická situace na Haiti je hrozbou pro chudé obyvatelstvo23

DUCHOVNÍ SLOVO

Kdykoli se naši předkové provinili proti sociální spravedlnosti, byli ztrestáni ztrátou samostatnosti

Úvahy podle knihy „Čechy a jejich svatí“ – pokračování.

Řekli jsme již, že nám přes mnohá zpracování pravá tvář Anežky uniká a přes velikou úctu projevenou v mnoha knihách není její místo v dějinách české kultury rozpoznáno. Národ na rozdíl od jednotlivých badatelů se ani v postavě této svěťce nemýlí. Spíše však ji tuší, než by opravdu věděl. Položíme-li otázku, kdo je Anežka, dostane se nám odpovědi, že Anežka Přemyslovna je zakladatelkou špitálu Na Františku a opakuje se básnické epiteton konstant „dcera královská“. Důležité je především to, že domácí lidé o ní mluví jako Přemyslovně. Ostatní svět ji zná jako Anežku Českou. Národ ji pevně zasazuje do linie jediné své domácí dynastie a vystihuje tak duchovní tradici své svébytnosti. Anežka je ratolestí z kmene Přemyslova a národ v ní rozpoznává rysy Ludmiliny a Václavovy. S Ludmilou ji sblížuje vysoký věk a lidumilnost, s Václavem zájem o mír v zemi a demokratické chápání autority. Tak jako stojí Václav na počátku knížecích dějin, stojí na prahu doby královské Anežka. Svedl-li Václav prohranou a přitom vítěznou bitvu o pojetí Čech knížecích, je v jeho duchu Anežka zakladatelkou Čech královských.

V tom, že je Anežka označována za zakladatelku špitálu, slyšíme dobře, že do povědomí vstoupila svým praktickým zásahem do sociální sféry. V počáteční době, kdy špitál nebyl oddělen od kláštera, klauzura nebyla naprosto striktní a sestry sloužily nemocným. Tak také Anežku popisuje legenda. Vžitá představa Anežky jako ošetřovatelky je tedy podložena skutečností a není jen odvozena od Anežčiny organizátorské a zakladatelské činnosti, i když v pozdější době Anežka nemocným přímo u lůžka sloužit nemohla.

Anežka je nositelkou prakticky konkrétního křesťanství. Je představitelkou toho pochopení královské moci a bohatství, které je pouze správcovstvím a zvláštním tvarem služby. Je osudnou chybou, že na její velkorysé snahy nebylo navázáno a že následná doba nepochopila její výzvu. Anežka se pokusila řešit problém městské chudiny, který zanedbán v době posledních Přemyslovců a především v zlaté době rozkvětu za Karla IV. přerostl nutně do husitské revolty, která rozbořila slávu gotických Čech. Je prorocké a příznačné, že legenda psaná hluboko v době předhusitské začíná tím, že *Pán Ježíš Kristus... v přibližujícím se konci světa se rozpomněv na své hojné slitování ráčil shlédnouti na syny lidské sedící v temnotách a stínu smrti. Aby pak v nadcházejícím věku ukázal přehojné bohatství své milosti, dal v množství lidského rodu jakoby ze tmy zazářiti světlu obdivuhodné svatosti, neboť povýšil Anežku za jejího života nad syny lidskými jako večerníci z večera, aby její*

přeslavné chování zazářilo jako blesk pohanskému lidu, který tápal v temnotách, aby se obrátil na cestu pokoje.

K úplnosti obrazu sociálního přehmatu Čech doby Karlovy patří, že postava Anežky tehdy nedošla svatořečení.

Nejlépe však vystihuje osobnost Anežky bezmyšlenkovitě opakované označení „dcera královská“. Královská je totiž především velkorysost klášterního a špitálního založení. Nejde jen o to, že se proti Hradčanům vztyčila nová dominanta Prahy, jde také o to, že v krátké době ještě za jejího života založili křižovníci v sedmi a možná devíti dalších městech filiální špitály. V tehdejší českém království reprezentuje to úctyhodnou síť sociální péče, na niž navazují i další díla, např. špitál Zdislavín. Důležitější je však to, že česká princezna Anežka zaujala pevné místo v evropských duchovních proudech. Ona je prvořadým reprezentantem nově vystoupivšího kulturního centra, rovnocenným partnerem sv. Kláry a papežského dvora. Právem ji národ chápe jako vladařku své země, neboť přispěla velikou hřívnou k dobudování pozice Čech, které její otec politicky a vojensky pozvedl mezi království.

Avšak vůbec nejdůležitější je, že Anežka ústupem do kláštera zůstala všemi svými silami zachována svému národu. Nikde v cizině, byť ozdobena císařskou korunou, nemohla by pro svou zemi vykonat tolik, jako v ní samé. Neboť zde vytvořila nově vzniklému pozemskému království jeho duchovní protiváhu. V jejím klášteře a v jejích špitálech je v Čechách prohlášeno království Boží jejím uznáním jediné svrchovanosti Kristovy, a to i proti pozemským snahám církve, je chráněna pravá svoboda této země, dědictví Václavovo. Právě ona podržela v ruce přemyslovské vladařství při tragédii braniborské a podržela je navždy. Pohlédneme-li do pozdějších dějin Čech, lehce poznáme, že kdykoli se naši předkové provinili proti sociální spravedlnosti, byli ztrestáni ztrátou samostatnosti, a že k rozkvětu se zvedli jen tam, kde přiznali svou bídu. Z tohoto poznání můžeme nakonec pochopit i pravdu barokního prorocství. Kde leží hrob Anežky Přemyslovny? Kde jinde než v nepochopení, jímž jsme zasuli její životní dílo. Tehdy bude v Čechách dobře, až v sobě samých nalezneme základní kameny Božího království. Až život skleneme na vznosných a pevných sloupech laskavého zájmu o druhé, sociální spravedlnosti a touhy po míru. Až pochopíme svou zodpovědnost za štěstí druhých a celé země, až v uznání autority Boží nalezneme své sebevědomí a pravou autoritu, až se v obdivném nadšení vzepneme ke ztepilé vladařské pokoře princezny – panny Anežky a jako bláto a prach pomineme dočasnou moc a bohatství tohoto světa. Tehdy bude v Čechách dobře, až proti nám nebudou svědčit opuštění starci, neošetření nemocní, děti bez rodin, ani jakákoli křivda soudní, ani lhostejnost a nevraživost občanská. Tehdy se také přestane vyjeveně ptát, kde je náš domov, protože svou vlast poznáme jako místo rajske.

**Z knihy „Čechy a jejich svatí“ (autor: Petr Piřha)
vybral P. Bohumír Vitásek**

ZPRÁVY Z DIECÉZE

Církev odpovídá vládě: chceme pomoci v oblasti sociálního bydlení

Téměř v předvečer oslav svaté Anežky, patronky chudých a trpících, představila římskokatolická církev svůj plán aktivně se podílet na tvorbě smysluplných podmínek a následném provozování sociálního bydlení. Podle kardinála Dominika Duky byl tento prioritní zájem církve v oblasti pomoci lidem předjednan také s představiteli dalších církví a odpovídá na výzvy politiků. Církev nabízí své zkušenosti, které nabyla především díky bohaté činnosti Charity ČR.

Předseda České biskupské konference (ČBK) kardinál Dominik Duka a ředitel Charity ČR Lukáš Curylo v úterý 21. 10. 2014 na společném tiskovém setkání prezentovali připravenost církve podílet se na procesu tvorby nových pravidel pro sociální bydlení a následně smysluplně realizovat tuto formu pomoci lidem v těžkých životních situacích.

Tuto připravenost ČBK vyjádřila i v dopise adresovaném předsedovi vlády ČR. Žádá v něm „o zapojení zástupců České biskupské konference do procesu tvorby nových pravidel pro sociální bydlení.“

„Smyslem sociálního bydlení je nabídnout finančně dostupné byty, kde mohou lidé opět „nastartovat“ svůj život, do kterého jim zasáhla ztráta zaměstnání, exekuce či pobyt ve vězení. My je při jejich snaze doprovázíme a někdy znovu pomáháme najít

smysl života,“ uvedl Lukáš Curylo, ředitel Charity ČR. Charita již první sociální či „startovací“ byty otevřela např. v Ostravě nebo v Praze, spolupráce s církví zde však otvírá nové možnosti. Sociální bydlení ovšem není vhodné pro každého. „Je určeno pro lidi, kteří se dostali do svízelné životní situace a mají snahu ji řešit,“ uvedl Lukáš Curylo.

Na sociálním bydlení se chce v budoucnu aktivně podílet i církev, a to v řádu desítek až stovek milionů korun ročně. „Výše příspěvku bude ovšem záviset především na nastavených legislativních podmínkách a strategii jednotlivých diecézí,“ uvedl Tomáš Holub, generální sekretář České biskupské konference. A právě s tvorbou legislativy stran sociálního bydlení chce nyní církev ve větší míře pomoci.

Smysluplného poskytování pomoci ve formě soc. bydlení chce církev a Charita dosáhnout zejména díky dlouholetým zkušenostem, jedinečné celorepublikové síti a za nezbytné spolupráce v rámci městského či krajského plánování. Cílem je podat pomocnou ruku těm, kteří ji opravdu potřebují a přispět k rozbití ghatt nájemníků ze stejných skupin lidí na okraji společnosti.

*František Jemelka, tiskové oddělení ČBK,
Jan Oulík, oddělení komunikace CHČR*

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Oblastní charita Bystřice pod Hostýnem

Jak jsme slavili Den Charity v Bystřici pod Hostýnem

Dne 27. září slavíme svátek sv. Vincenta de Paul, zakladatele charitního díla. V ten den mnohé Charity otevírají své dveře veřejnosti a snaží se prezentovat svou činnost. I naše Charita již v pátek 26. září „pootevřela své dveře“ a dovolila vstoupit lidem dovnitř; připravila pro ně program na náměstí v Bystřici pod Hostýnem

Celý náš program zahájil úvodním slovem ředitel Oblastní charity Ing. Pavel Pilmajer a starosta města Bystřice pod Hostýnem Mgr. Zdeněk Pánek. I když počasí moc nepřálo, Masarykovo náměstí hned ožilo, když se svou choreografií vystoupila taneční skupina Stars - mažoretky z Bystřice pod Hostýnem.

Samozřejmě nechyběl ani prezentační stůl plný letáků a výrobků z Denního stacionáře pro seniory ve Chvalčově. Velkým oživením bylo, že nás po celou dobu doprovázel svým slovem moderátor Mgr. Martin Vylíčil, který celou akci uváděl, vysvětlil, co slavíme, proč slavíme, co je Charita, co dělá, zároveň vedl rozhovor s vedoucími všech středisek a tak se

kolemjdoucí mohli seznámit s činností jednotlivých středisek bystřické Charity. Naše zdravotní sestry měřily zdarma tlak a cukr v krvi. Odměnou za dobré výsledky měření bylo skromné pohoštění. Každý si mohl nabídnout horkou kávu a zákusek, který napekly pracovnice z Denního stacionáře pro seniory,

což v chladném ránu přišlo celkem vhod. K našemu překvapení hodně lidí se u nás zastavilo, zajímalo se o naše služby a rádi jsme jim na všechny jejich dotazy odpovídali.

Během programu vedoucí Denního stacionáře pro seniory na Chvalčově představila i nové „AKTIVITY stacionáře pro veřejnost“, které začínají od října. Zároveň stručně vysvětlila, co všechny zájemce čeká v nejbližším měsíci a pozvala je na úvodní setkání.

V poledne pokračoval dětský program, který připravila naše sociální pracovnice Ludmila Kupková. Největší úspěch měly závody na invalidním vozíčku kolem překážek a malování se zavázanýma očima. Velkou odměnou pro nás bylo to, že děti aspoň částečně pochopily, jaké to je, když člověk nemá zdravé nohy nebo nevidí a musí být odkázaný na pomoc jiných. Na druhé straně si to děti užily a prožily u toho hodně zábavy. Spokojeny se s úsměvem na tváři vracely do družinky.

Odpoledne již náměstím zněla krásná hudba, která vycházela z nástrojů talentovaných kluků z kapely Kiks Brass. Náměstí se hned zaplnilo a z Denního stacionáře na Chvalčově naše děvčata převezla auty i naše klienty. I když mírně pršelo, poslouchali ty nádherné melodie přes pootevřená okénka. Bylo moc dojemné, jak se kluci rozestavěli kolem aut a zazpívali jim lidovou písničku „V širém poli studánečka“. Nejednomu z posluchačů ukápla nějaká ta slza; samozřejmě odměnou pro kapelu byl obrovský potlesk. Děkujeme.

Tento den jsme nakonec završili mší svatou, kterou celebroval P. Bohumír Vitásek, prezident Arcidiecézní charity Olomouc, spolu s P. Stanislavem Jordánem a pozvání přijal i P. Marek Výleta. Ředitel Charity Ing. Pavel Pilmajer poděkoval P. Bohumíru Vitáskovi za to, že přijal pozvání a povzbudil nás svým slovem do další naší činnosti.

A protože k práci patří i odpočinek, rozhodli jsme se večer oslavit Den Charity u bowlingu v místní pizzerii. Kolektiv pracovníků Charity, spolu s otcem Vitáskem, P. Výletou a členy charitní rady se rozdělil do dvou družstev a začal večer zábavy. Naštěstí každá koule dopadla tam, kam měla. Pozitivně naladěni, s úsměvem na tváři jsme zkonstatovali, že se Den Charity vydařil dle našich očekávání.

Děkujeme všem účinkujícím za zpestření celého dne, Mgr. Martinu Vyličilovi, že nás celým programem příjemně doprovodil, Městskému úřadu v Bystřici pod Hostýnem za pomoc při organizaci a poskytnutí zázemí, Lékárně Salvia za poskytnutý zdravotní materiál, Zahradnictví – Jaroslav Chytil za zapůjčení altánu a v neposlední řadě všem pracovníkům, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli k přípravě Dne Charity. Věříme, že tento den splnil svůj účel, Charita zase o něco víc pootevřela své dveře a dostala se do povědomí lidí. A hlavně ukázala, že pomáhat má smysl.

Mgr. Helena Janovská,
pastorační asistent

Setkání pro hledající na Stanovnici

Každoročně se koncem září koná na Stanovnici setkání pro ty z vás, kteří nevyrostli v křesťanském prostředí, ale chtějí se něco více dozvědět, kteří nejsou uzavřeni a hledají nosné

prvky ve svém životě. Letos nás bylo na nekolikadenním setkání deset. Přečtěte si ohlasy z těchto dnů.

Boží radost a pohoda nás provázely každý den

Prožili jsme tři dny v krásném prostředí Javorníků na Stanovnici. Tyto dny byly pro nás cenným obohacením pro naši práci. Setkali jsme se s kolegyněmi z jiných Charit a s otcem Vitáskem. Vyměnili jsme si zkušenosti, zážit-

ky a vzájemně jsme se povzbuzovali v naší práci. Nechyběl ani humor, zpěv, posezení u kávička, nenáročné túry v krásné přírodě, sluníčko i déšť a taky nechyběla moudrá slova otce Vitáška. Mluvil o člověku, sebepoznávání,

o lásce k sobě, k ostatním, k Bohu. Boží radost a pohoda nás provázely každý den.

Prály bychom i ostatním spolupracovníkům, aby mohli tak jako my čerpat z krásné přírody a setkání se s ostatními.

Jet na Stanovnici, i když nejsem věřící? Za nás rozhodně ANO!

Duchovní cvičení pro hledající není jenom o nalezení víry, ale především o zamyšlení se nad duchovními potřebami, které má každý z nás a zejména lidé v nelehké životní situaci o které se zaměstnanci Charity starají. Člověk zde může načerpat energii, odpočinout si a obohatit se o cenné zkušenosti svých

Naše počáteční rčení: „Je nás málo, ale samí dobří!“ se potvrdilo.

Za Charitu Valašské Klobouky
Blanka a Martina

kolegů. Bonusem k tomuto setkání je nádherná panenská příroda, která Vás nutí se na chvíli zastavit od každodenního stresu a na okamžik zapomenout na všechny problémy.

Za Charitu Olomouc
Helena a Martina

Těšíme se příští rok na shledanou!

Pobyty na Stanovnici se pracovníci naší bystřické Charity zúčastňují pravidelně a velmi rádi. Vždy se těšíme na krásnou přírodu, setkání s milými lidmi i načerpání sil, energie. Rozhovory, které v rámci pobytu probíhají, nám pomáhají hledat odpovědi na různé otázky týkající se víry, práce s lidmi, ale i pracovních záležitostí. Setkání s pracovníky jiných Charit

nám přináší možnost sdílení, ale i nalezení řešení problémů, které se v naší práci vyskytují.

I letošní setkání hodnotíme velmi kladně a těšíme se příští rok na shledanou!

Za OCH Bystřice p. H.
Alena, Jana, Petra

Charita Holešov

Ukrajina pohledem kněze, charitního pracovníka, rodilého Ukrajince

Přednášku o Ukrajině, kterou nabídla Charita Holešov žákům základních škol, do své výchovně vzdělávací náplně práce zařadili pedagogové z 2. ZŠ v Holešově. Umožnili tak žákům 8. a 9. tříd nahlédnout do situace, o níž se v posledním roce velmi často hovoří v rádiích, televizích či jiných médiích. O válce a nepokojích na Ukrajině tak žáci slyšeli přímo od člověka, který je nejen pracovníkem arcidiecéze a knězem, koordinátorem humanitární pomoci pro Ukrajinu, ale je především rodilý Ukrajinec. Poutavou přednášku P. Rostislav Strojvus prokládal i krátkým filmem, který seznámil všechny přítomné s projekty, které na Ukrajině pořádá Arcidiecéz-

ní Charita Olomouc. Že není ani běžný život lidí na Ukrajině jednoduchý, se děti přesvědčily hned v úvodu filmu a postupně se dovídaly také o tom, v jak těžké situaci jsou lidé v této zemi nyní, když ještě prožívají strach z nepokojů a bojů. Fotografie z míst, kde se P. Strojvus pohyboval a pomáhal

organizovat pomoc, zachycovaly místa klidná a milá, dětské domovy, hrozivě zničené budovy i bídu a každodenní dřinu lidí, kteří usilují o přežití...

Po přednášce se žáci mohli také ptát; jejich dotazy nabádaly k další diskuzi. Žáci však také projevíli zájem pomoci přímo. P. Rostislav nabídl, že pokud by měly děti ze školy zájem, mohou například uspořádat sbírku školních potřeb, protože ani těchto obyčejných a základních potřeb do výuky se dětem na Ukrajině nedostává v takovém množství, jaké je třeba. Tak uvidíme, třeba se nápad pomoci stane reálným činem a děti pomohou dětem.

Velké poděkování patří učitelům a vedení školy za zájem, spolupráci a přístup k problematice nepokojů na Ukrajině, protože právě díky tomu se formuje postoj budoucích dospělých.

Leona Čapková

Charita Hranice

Týden s Charitou Hranice aneb Jsme tu pro vás

V týdnu od 22. do 26. září zaměstnanci Charity Hranice připravili pro zájemce z řad široké veřejnosti několik příležitostí ke vzájemnému setkání a k seznámení se s širokým spektrem zdravotních a sociálních služeb, které svým klientům poskytují.

Celotýdenní maratón jsme odstartovali v pondělí mši svatou ve farním kostele v Hranicích, obětovanou za živé a zemřelé klienty a za všechny, kteří jim v Charitě Hranice slouží.

V úterý měli v Hranicích zájemci možnost prohlédnout si prostory našich ambulantních služeb a seznámit se s aktivitami, kterým se s uživateli v Denním centru Archa a Nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež Fénix věnujeme. NZDM Fénix otevřelo své dveře také v Lipníku nad Bečvou v Zahradní ulici a zájemci se mohli seznámit také se zázemím Charitní pečovatelské služby v ulici 28. října. Ve Fénixu zájemci shlédli projekci fotografií „Ze života nízkoprahu“, měli možnost vyzkoušet si výtvarné a sportovní aktivity, hudební nástroje a shlédnou výrobky tvořené uživateli služby.

Ve čtvrtek odpoledne se návštěvníci s námi mohli setkat ve dvoraně hranického zámku. Naše sociální pracovnice nabízely odborné sociální poradenství a u zdravotních sester mohli malinko otestovat svůj zdravotní stav – změřením tlaku a glykémie. Opět měli možnost shlédnout jedinečné a originální vystoupení uživatelů Denního centra Archa s jejich asistentkami. Letošní premiérou bylo vystoupení Naše ráno a stejně jako repríza Limonádového Joe mělo velký úspěch. Uživatelky NZDM Fénix

vystoupily s vlastní taneční choreografií. Zajímavým zpestřením programu byli zdravotní klauni, vlastně klaunky Olina a Pepina, které do svého vystoupení vtáhly celé publikum. Taneční vystoupení zákyň ZUŠ Hranice pod vedením paní učitelky Kamily Martínkové bylo vyvrcholením celého programu. Tradiční pouť klientů našich terénních služeb na Svatý Hostýn se konala v pátek a letos se k nám přidali také zájemci z hranické farnosti. Pro klienty, které navštěvujeme v jejich domácnostech a jimž pomáháme prodloužit dobu, ve které jsou schopni žít v domácím prostředí, je společná pouť mimořádným zážitkem, na který se velmi těší. Klienti v doprovodu svých pečovatelek nebo osobních asistentek si sami určili program, kterého se na Svatém Hostýně zúčastnili. V nabídce bylo společné slavení mše svaté, prohlídka svatohostýnského muzea, procházka přírodou nebo posezení u kávy či chutného oběda v místních restauracích.

Věříme, že každý, kdo měl zájem, si z naší pestré nabídky akcí vybral. Děkujeme všem účinkujícím za jejich vystoupení na Dnu Charity. Děkujeme našim tradičním sponzorům VAHALA a spol. s r.o. výroba a prodej masných a lahůdkových výrobků, GASTPRO PEKÁRNA Teplice nad Bečvou - Libor Mrkva, PEKÁRNA WELLART v.o.s. Hranice a LAHŮDKY POLA Hranice - Miroslav Bouda, kteří Týden s Charitou Hranice podpořili. Akce proběhla za podpory Města Hranice.

Radka Andrášková,
pastorační asistentka

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov

Pouť na Svatý Kopeček

V letošním roce uspořádala naše Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov již druhý poutní zájezd pro méně pohyblivé seniory. Jeli jsme ve čtvrtek 18. září na Svatý Kopeček u Olomouce.

Poutníků byl jeden celý autobus. Všechny účastníky v něm mile přivítala naše pastorační asistentka Maruška Fedorová. Cestu tam i zpět jsme odevzdali do modlitby růžence a po ní si poutníci s radostí zazpívali mariánské písně. Mše svatá, obětovaná za všechny poutníky z Charity Nový Hrozenkov, byla odsloužena v bazilice Navštívení Panny Marie. Na oběd jsme šli tentokrát do Hospice na Svatém Kopečku, kde

k nám byli tak hodní, že nám ho zajistili v jejich prostorách. Poutníci zde měli také možnost shlédnout místní kapli Ducha svatého. Po dobrém obědě a chvilce volna jsme nasedli do autobusu a těšili se na návrat domů. Během celého dne bylo

počasí ukázkově slunečné a bez deště. A naše poděkování patří také skvělému panu řidiči, který nás všechny šťastně dovezl do cíle.

Jana Valentová

Den Charity

Po roce jsem měla opět možnost zasedat v porotě, která všemi svými smysly vybírala v 2. ročníku charitní „Soutěže o nejlepší štrúdl“ ten nejlepší. Neuvěřitelné bylo, že se na vítězném štrúdlu shodli všichni členové komise a tudíž 1. místo

Vpravo vítězka Soutěže o nejlepší štrúdl, vlevo držitelka 2. místa

náleží paní Evě Veličkové z Nového Hrozenkova. Na 2. místo se proboujalo kuchařské umění paní Jany Barabášové z Nového Hrozenkova a na 3. místě se umístily společně štrúdl od Ludmily Zavičákové a Marcely Šestákové z Halenkova. Praktické ceny pro vítězky věnoval Denní stacionář Slunečnice. V letošním roce se soutěže zúčastnil dokonce i jeden zástupce mužského pokolení.

K podzimu určitě patří pečení štrúdlů, tak jako k němu patří i Den Charity. Při jeho příležitosti jsme uspořádali výše zmíněnou soutěž, a také Den otevřených dveří v Charitě Svaté rodiny Nový Hrozenkov. Své dveře i srdce otvíráme široké veřejnosti, aby nás poznala, aby se nás nebála, aby k nám získala důvěru a abychom, až budeme potřebovat spolupráci s občany a občané zase spolupráci s námi, jsme si o ni bez obav dokázali říct. Život je krásný a bezstarostný, když je člověk mladý a zdravý. Život je těžký a plný obav, když je člověk nemocný a sám. Pomoc od Charity může být vedle rodiny jednou z možností, jak prožít náročná období svého života kvalitně a plnohodnotně.

*Marcela Cholevíková,
vedoucí Osobní asistence*

Charita Olomouc

Charita Olomouc se připojila ke sbírce materiální pomoci pro Ukrajinu

Olomoucká Charita se zapojila do materiální sbírky pro postižené válečným konfliktem na Ukrajině. Od dárců přijme zachovalé a vyprané teplé oblečení všeho druhu, které má lidem pomoci přečkat zimu. Ukrajina přišla jak o vlastní zdroje zemního plynu a uhlí, tak i o dodávky plynu z Ruska.

Pomoc nebude určena pouze uprchlíkům z východní části země, ale všem, kteří se ocitnou v ohrožení. Mnoho domácností je odkázáno na vytápění plynem. Ten byl na Ukrajině nejrozšířenějším zdrojem tepla. „Sbírku vyhlásila Arcidiecézní charita Olomouc, které darované oblečení předáme. Arcidiecézní charita s ukrajinskou Charitou spolupracuje řadu let, má tam tedy spolehlivého partnera, se kterým zajistí distribuci pomoci potřebným. Budeme přijímat teplé oblečení, rukavice, deky, přikrývky, spacáky, lůžkoviny, ručníky nebo zimní boty,“ uvádí

ředitelka Charity Olomouc Ludmila Gottwaldová a dodává, že příjemci pomoci budou jak dospělí, tak i děti. Do sbírky se zapojí celá síť místních Charit v Olomouckém a Zlínském kraji.

Charita pomáhá lidem v nouzi bez ohledu na jejich národnost, politické přesvědčení či náboženské vyznání. Sběrka je reakcí Arcidiecézní charity Olomouc na konkrétní potřeby, které definují partnerské organizace na Ukrajině.

Charita Olomouc bude materiální pomoc přijímat ve svém sídle ve Wurmově 5 a ve střediscích pečovatelské služby v obcích Velká Bystřice, Těšetice, Tršice a Věrovany. Bližší informace a časy sběru zveřejnila na svých internetových stránkách www.olomouc.charita.cz.

*Bc. Martin Rejšek,
koordinátor dobrovolnictví, asistent PR*

Celocharitní setkání

Ve čtvrtek 25. 9. 2014 proběhlo tradiční setkání pracovníků Charity Olomouc, kterého se zúčastnilo okolo 120 osob. Mezi hosty byli: olomoucký děkan P. Hanáček, duchovní správce Charity Olomouc P. Švirák, prezident ACHO P. Vitásek; zástupci Rady Charity Olomouc: Mgr. Zdeněk Lakomý, Mgr. Eva Machová, RNDr. Ladislav Šnevajs, ThLic. Jakub Doležel, Th.D., MUDr. Marie Horáková, JUDr. Pavel Bureš, Ph.D. Smyslem těchto každoročních akcí pracovníků Charity Olomouc je možnost potkat se navzájem mimo pracoviště, poznat se blíže, popovídat si a „zastavit se“. Jubilejní již desáté setkání se nově uskutečnilo v sále v domě Sv. Josefa v ulici

1. máje 12 v Olomouci. Během akce ředitelka organizace paní Ludmila Gottwaldová nejprve ocenila nejlepší pracovníky roku 2014 a poté poděkovala každému zaměstnanci osobně za jeho práci a současně je odměnila drobnými dárky.

Letošní Celocharitní setkání obohatila účast učitelů (Mgr. Marika Žáková, Mgr. Milena Buriánková) a studentů Konzervatoře evangelické akademie, kteří ve třech krátkých vystoupeních zazpívali, zahráli na flétny a kytaru. Posluchači měli možnost prostřednictvím hudby se přesunout do 14. století, následně do doby baroka, ale i do současné italské a americké hudby.

Jako překvapení pro své kolegy si pracovníci pořádajícího střediska připravili zajímavý vědomostní kvíz, který měl své vítěze a samozřejmě i ty, kteří se na stupních vítězů neumísili. Poděkování patří našim sponzorům, kteří naši akci podpořili svými dary a to firmám: Oxalis Sušice, Hypermarket Globus Olomouc a Orrero Litovel.

Pracovníci Střediska sv. Kryštofa současně děkují dalším kolegům Charity Olomouc, kteří se do přípravy a konání akce zapojili, protože bez pomoci ostatních by se nám akci takového rozsahu nepodařilo zvládnout. Děkujeme.

PhDr. Jana Haasová,
vedoucí střediska sv. Kryštofa

Charita sv. Anežky Otrokovice

15. výročí Charitního domova Otrokovice a Nového domova Otrokovice

Ve čtvrtek 9. října proběhla oslava 15. výročí založení Charitního domova Otrokovice, který pečuje o seniory, a Nového domova Otrokovice, který své služby nabízí rodičům s dětmi a samotným ženám v tísní. Společně jsme si připomněli vývoj obou služeb.

Charitní domov byl původně v roce 1999 postaven pro 24 seniorů, kteří přišli při povodních o své domovy. Až v roce 2005 se domov rozšířil na svou stávající kapacitu 46 obyvatel na trvalý pobyt a dvě lůžka pro možnost využití odlehčovací služby. Za období 15 let využilo služeb našeho domova celkem 84 seniorů.

Zavzpomínali jsme také na vznik Nového domova Otrokovice, který byl původně otevřen pod názvem Azylový dům pro matky s dětmi v tísní a na přání uživatelek byl jeho název o dva roky později změněn. Za patnáctileté působení azylového domu využilo jeho služeb více než 176 matek s 324 dětmi, 3 otcové se 4 dětmi a 12 žen bez dětí.

Společně s námi přišli toto výročí oslavit bývalí ředitelé Charity sv. Anežky Otrokovice pan Pavel Záleský a Milan Šiška, a starosta města Otrokovice Jaroslav Budek, kteří oběma

službám popřáli do dalších let hodně úspěchů a spokojených klientů.

Velmi také děkujeme firmě DOOT s.r.o. Hulín, která nám poskytla občerstvení.

Mgr. Veronika Cívelová,
sociální pracovnice CHD Otrokovice,
Mgr. Veronika Halasová, DiS.,
vedoucí a sociální pracovnice Nového domova Otrokovice

Charita Svitavy

Výletníci do Křtin viděli také kostnici a jeskyni

V úterý 16. září uspořádala Charita Svitavy pro své dobrovolníky, pracovníky a klienty Světlanky – centra denních služeb a Charitní pečovatelské služby poutní výlet do Křtin. Pohodlný autobus nás zavezl přímo před monumentální kostel Jména Panny Marie. Všichni zúčastnění se zájmem vyslechli výklad o historii i současnosti této barokní poutní stavby, která spolu

s přilehlou kaplí svaté Anny a bývalým proboštstvím tvoří významný poutní areál, jenž je zapsán mezi národní kulturní památky České republiky. Zájemci využili také možnost navštívit křtinskou Kostnici, která není běžně veřejnosti přístupná. Potom jsme se ve zmíněném kostele, jenž pochází z první poloviny 18. století, zúčastnili mše sv., kterou sloužil otec Petr Krajčovič.

Po jejím skončení jsme se přesunuli do nedaleké restaurace na oběd.

Odpoledne jsme se rozdělili na dvě skupiny. Jedna zůstala ve Křtinách, kde si za krásného počasí prohlédla malebnou moravskou vesnici a každý mohl strávit volný čas dle svého přání, například v místní cukrárně. Druhá skupina navštívila jeskyni Výpustek, což je jeden z nejvýznamnějších jeskynních systémů Moravského krasu. V průběhu komentované prohlídky s průvodcem jsme obdivovali nejenom labyrint temných chodeb

a domů vytvořených ponorovou činností Křtinského potoka, ale i obří protiatomový kryt pro 250 lidí, vybudovaný v 60. letech československou armádou v jedné z jeskynních chodeb. Po skončení prohlídky se obě skupiny opět sešly a společně vyrazily zpět do Svitav.

Děkujeme pastorační asistentce Miriam Holubcové za pečlivou přípravu poutního výletu a otci Krajčovičovi za to, že nás doprovázel.

Mgr. Vladimír Riedl

Ocenění dobrovolníka

V rámci Evropského roku občanů 2013 ocenili zástupci Pardubického kraje a Koalice nevládek Pardubicka, o. s., i námi nominovaného dobrovolníka Michala Kadlece, který po mnoho let pomáhá naší Charitě jako dramaterapeut.

Kromě přípravy divadelních představení a dramaterapie dělá ve svém volném čase i další aktivity, jako jsou soutěžní vědomostní hry, módní přehlídky kostýmů, podílí se na přípravě dalšího programu s klienty služby. Přínos práce Michala Kadlece pro lidi s postižením je obrovský, zejména v odbourávání předsudků

týkajících se lidí s mentálním či tělesným postižením. Svoji práci přibližuje velmi nenásilnou formou svět „zdravých“ a postižených lidí. Podílí se tak na přirozeném zařazení klientů centra do společnosti a kulturně společenského dění v regionu.

Protože se Michal galavečera nemohl zúčastnit, předala mu ocenění ředitelka Charity Svitavy Blanka Homolová společně s klienty Světlanky - centra denních služeb přímo u nás v Charitě při hodině dramaterapie.

Mgr. Gabriela Kleinová

Charita Šternberk

VIII. Benefiční koncert

Sváteční nedělní odpoledne 28. září 2014 patřilo tradičnímu Benefičnímu koncertu Charity Šternberk. Hodovní síň Státního hradu byla plně zaplněna hosty a sponzory koncertu, záštitu převzal starosta města Šternberka Ing. Stanislav Orság.

O krásný hudební prožitek se postaralo trio hudebníků ve složení Michaela Jančaříková (soprán), Zuzana Berešová (klavír)

a Pavel Burdych (housle). Účastníci koncertu vyslechli úryvky z děl našich předních skladatelů Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany i zahraničních autorů Bély Keléra a Henryka Wieniawského.

Ředitelka Pavlína Vyvozilová udělila Cenu Charity Šternberk 2014 týmu Charitní pečovatelské služby, jmenovitě Bc. Pavle Ja-

rošové, Janě Hamplové, Bronislavě Hračovové, Marii Přidalové a Ivaně Přichystalové.

Součástí Benefičního koncertu je představení všech sponzorů, v letošním roce jich bylo 49 a celkový příjem z darovacích smluv nebo smluv o reklamě je 199 500 Kč, což je zatím nejvyšší výnos všech koncertů.

Nejštědřejším sponzorem se stal pan Miloslav Šerý, který od srpna letošního roku otevřel ve Šternberku prodejnu pečiva – Moravský výběr. Je nejen úspěšným podnikatelem, ale i fotografem. Charitě věnoval i umělecké fotografie a knihy z cest po Indonésii.

Závěr společenského večera patřil osobním setkáním pracovníků Charity s hosty Benefičního večera. Nechyběla číše kvalitního moravského vína a občerstvení, zejména uzenářské výrobky společnosti Váhala, všem moc zachutnaly. Dobrovolnice paní Barešová a paní Hradilová zase upekly výborné ko-

láčky a věnečky. Nejvíce potěší poděkování, které jsem mohla přijmout od návštěvníků, dokonce se přihlásili dva noví sponzoři. Část výnosu z Benefičního koncertu bude použita k nákupu osobního automobilu pro svoz klientů s mentálním postižením a část do všech služeb šternberského charitního střediska.

Touto cestou děkuji všem svým spolupracovnicím, které pomáhaly, zejména paní Bc. Aleně Charouzové, která svoji vitalitou a smyslem pro dobro dokáže přesvědčit sponzory.

Pavla Vyvozilová,
ředitelka

Charita Šumperk

Nový dům Charity požehnal arcibiskup Graubner

Olomoucký arcibiskup Jan Graubner 22. září 2014 slavnostně požehnal nové sídlo šumperské Charity. Na slavnostní akci nechyběli zástupci farností, uživatelů a lidé, kteří v budově pracovali nebo ji navštěvovali. Mezi hosty nechyběla ani první ředitelka Charity Šumperk paní Ludmila Řezáčová.

Organizace již od letošního května sídlí ve vile v Jeremenkově ulici, kam se přestěhovala z Žerotínovy ulice. Tam Charita byla v pronájmu a navíc prostory již byly stísněné.

Nové sídlo Charity v Jeremenkově ulici je architektonickou zajímavostí. V roce 1901 vilu postavil stavitel Heinrich Popp a až do konce války sloužila k bydlení.

„Jednalo se o jeden z prvních secesních domů v Šumperku,“ upozornila Marie Vychopeňová. Po roce 1945 nemovitost převzal stát, zázemí zde měla hygienická stanice a zdravotní ústav. Než Charita vilu koupila, byla řadu let prázdná a pustla. „Všechny opravy ještě u konce nejsou, ještě nás čeká výměna oken a dveří. Ale je důležité, že dům už slouží jak našim klientům, tak zaměstnan-

cům,“ konstatovala Marie Vychopeňová. Slavnostní požehnání se konalo v rámci oslav Dne Charity, jeho součástí byla slavnostní mše svatá, potravinová sbírka a výstava o činnosti organizace.

Marie Vychopeňová,
ředitelka Charity Šumperk

Oblastní charita Uherský Brod

Den Charity v Horním Němčí

Opět po roce, ve čtvrtek 25. září 2014, jsme se sešli v Charitním domě sv. Václava v Horním Němčí, abychom si v rámci Dne Charity připomněli nejen odkaz sv. Vincence de Paul, patrona charitního díla, ale rovněž blížící se svátek patrona Pečovatelské služby Horní Němčí, sv. Václava.

Svatý Vincenc de Paul měl v lásce chudé, trpící, založil charitní společenství a rozhodl se slibem zasvětit celý život službě chudým. Svátý Václav se vyznačoval výjimečnou vzdělaností a zbožností. Vynikal jako politik, státník, proslul úctou k eucharistii, odporem proti otrokářství a popravám. Ochotně dával almužnu chudým a měl velmi silný vztah k chudým a prostým lidem.

Stalo se dobrým zvykem, že se u příležitosti těchto svátečních dnů setkáváme, vyměňujeme si své postřehy, nápady, setkáváme se s uživateli služby a v poklidu společně strávíme odpoledne v dnešní tak uspěchané a většinou jen prací naplněné době.

Odlišný ráz setkání byl snad dán jen změnou rázu setkání. Muselo se přikročit k vykácení stromů, které poskytovaly za horkých letních dnů stín. Díky vstřícnému přístupu obce Horní Němčí setkání mohlo proběhnout v krásné a prostorné pergole.

Pergolu - místo pro setkávání lidí - požehnal po milém kulturním programu P. Hofírek. Vyvrcholením oslav Dne Charity bylo společné slavení mše svaté, která byla odsloužena za uživatelé Oblastní charity a charitní pracovníky.

Prostřednictvím této krátké zprávy o setkání a prožitém společenství ze srdce děkuji starostovi obce Horní Němčí - panu Kreislovi, P. Hofírkovi, řediteli OCH Uherský Brod - panu Houšťovi, zastupitelstvu obce, dětem, které vystoupily v rámci kulturního programu, panu Jedelskému, paní Ondrákové, uživatelům, všem kolegům a kolegyním i obecním zaměstnancům, kteří se podíleli přímo i nepřímo na průběhu oslavy Dne Charity.

Markéta Zámečníková

Dny paměti připomněly závažné onemocnění – Alzheimerovu demenci

Tak jako každoročně jsme si 17. září 2014 připomenuli s našimi spoluobčany závažné onemocnění – Alzheimerovu demenci.

U příležitosti tohoto dne jsme připravili Den otevřených dveří a zájemcům jsme nabídli informace, jak přistupovat k takto nemocným. I když medicína zatím nemá účinný lék, nemoc se dá zmírnit správným přístupem, kvalitní životosprávou a trénováním paměti. Tyto informace máme i v písemné podobě a můžeme je pečujícím kdykoliv poskytnout.

Naším uživatelům připravili studenti JAK, pod vedením paní profesorky Hauerlandové, pěkné hudební vystoupení a pracovní dílničkami je rozptýlili a potěšili.

Naše služba dále nabízí vyšetření paměti formou testů, které se ihned vyhodnotí a při zjištění poruchy je vyšetřovanému nabídnuta návštěva odborného lékaře, který zajistí podrobné vyšetření.

Marie Vintrová

10. výročí Domu s pečovatelskou službou v Korytné

V týdnu příprav obce Korytná na hodové veselí vyvrcholily i přípravy na oslavy v charitním Domě s pečovatelskou službou. Událo se tak v rámci oslav 10. výročí působení v Korytné. Mnoho pozvaných hostů se z účasti na oslavách omluvilo, ale ti co přišli, nám pomohli vytvořit pro klienty a s klienty velmi příjemné společenství.

Oslavy začaly ve středu 24. září v 10 hodin mší svatou pod pergolou na zahradě, kde jsme den předem postavili stan kvůli obavám z upršeného počasí. Celý den byl ale našťastí krásně slunečný.

Po mši jsme s hosty poobědvali na hasičské zbrojnici. V odpoledních hodinách jsme potom společně s klienty, kteří dostali kytky a drobné dárky od zástupců obce Korytná i od personálu Pečovatelské služby, grilovali a slavili téměř až do setmění.

Děkujeme všem, kteří nám pomohli s přípravou tohoto dne a všem, kteří se za námi zastavili a tím přispěli k jedinečné atmosféře, jež u nás po celý den panovala.

*Mgr. Jitka Chvilová,
vedoucí PS Korytná*

Smlouva o dobrovolnictví mezi městskou nemocnicí a oblastní Charitou je podepsána

Ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť a ředitel Městské nemocnice s poliklinikou v Uherském Brodě Ferdinand Kubáník podepsali v pondělí 29. září 2014 smlouvu o dobrovolnictví.

Charita jako vysílající organizace se v ní zavazuje k náboru a řízení dobrovolníků, kteří by měli působit na odděleních následné péče. „Pečovatelé jsou často hodně pracovní vytížení a tak pomoc člověka, který si najde čas a trpělivost vyslechnout nemocného, velmi vítáme,“ sdělila vrchní sestra Bc. Andrea Jašová, která byla přítomna při podpisu smlouvy a je zároveň hlavním koordinátorem dobrovolníků za městskou nemocnici. „Charita má s dobrovolnickou službou bohaté zkušenosti a má na tuto činnost registraci u Ministerstva vnitra ČR. Právě to nás vedlo k navázání spolupráce a jsem velmi rád, že se to podařilo,“ uvedl Ferdinand Kubáník.

Spolupráce mezi oběma organizacemi se však neomezuje jen na dobrovolnictví. Od 1. září tohoto roku zde již působí její dva zaměstnanci Vít Kadlčík a František Bílek jako nemocniční

kaplani. Nemocnice se tak snaží nemocným splnit i jejich duchovní potřeby, které často nebývají brány v potaz, byť v nemoci a stáří narůstá jejich důležitost

František Bílek

Oblastní charita Uherské Hradiště Den Charity přitáhl spoustu lidí

Zajímavá prezentace charitních služeb a bohatý kulturní program. Když se k tomu přidá slunečné počasí, tak jde o výjimečně vydařený den. To vše se sešlo na hradištském Masarykově náměstí, kde se konal charitní den.

A protože Oblastní charita Uherské Hradiště pomáhá všem, od těch nejmenších až po nejstarší, na své si přišli úplně všichni. Pro

děti byly připraveny tvořivé dílny, malování na obličeje, dospělí si zase mohli například změřit tlak či zjistit informace z pestré nabídky sociálních služeb, které Charita poskytuje v celém regionu. „Opravdu se mi líbí způsob, jak Charita prezentuje sama sebe a hlavně, nezapomíná na děti. Jsem tady poprvé a s dcerkou dorazíme určitě i příště,“ uvedla spokojeně doktorka Lapčíková z Bílovic.

Kolemjdoucí mohl zaujmout nejen způsob prezentace, ale také doprovodný program, o který se postaraly děti ze ZUŠ Uherské Hradiště, Bigband ZUŠ z Veselí nad Moravou, folková kapela Děvčice, muzikant Jiří Bartas a v neposlední řadě dětská modelové v oblečení Chráněné dílny Lidumila. „Každé vystoupení mělo něco do sebe, ale nejvíc mě zaujal hudebník Bartas, při jehož skvělém zpěvu a hře na kytaru jsem si zavzpomínal na dobu svého mládí, kdy jsme chodili na zábavy,“ poznamenal třicetiletý David z Blatničky.

Oslava Dne Charity skončila v místním kostele Zvěstování Panny Marie mší svatou, obětovanou za charitní dílo. „Věříme, že si všichni akci užili, a neopomenou poděkovat vystupujícím, podporovatelům, zaměstnancům, uživatelům, dobrovolníkům a všem, kteří nás přišli podpořit,“ dodala Iva Kučerová, mediální pracovnice hradištské Charity.

ochuh

Den otevřených dveří se v boršickém domově vydařil

Už tradičně kolem svátku Marie a Ludmily připravujeme pro veřejnost Den otevřených dveří. Tentokrát to vyšlo na středu 17. září.

Dopolední blok byl připraven a určen dětem z Mateřské školy Boršice. Přišlo 18 předškoláků a o jejich program se postarali indiáni v čele s náčelníkem Velkým Buvolem a Ribanou, a taky Šmoulové. Měli jsme připravené dílničky, kde děti mohly tvořit podzimáčky a barevné vazby s kočičkou, venku zase s indiány plnily spoustu úkolů a samozřejmě hledaly poklad. Na závěr dostalo každé dítě diplom a medaili. Tímto způsobem chceme dětem i paním učitelkám poděkovat za celoroční spolupráci.

Odpolední blok začínal ve dvě hodiny odpoledne. Bylo krásné počasí, tak jsme seděli venku pod pergolou. Přišla mezi nás paní Alena Stodůlková, která nám zahrála na harmoniku a spolu s ní nám hrál náš pan řídící Havránek na keyboard. Nejdříve přišla divadelní skupina až z matičky Prahy. Odehráli scénku, jak si dávat pozor v lese, včetně následné prohlídky, zda

se nás nechytilo klíště. Pak následoval krátký blok písniček. Vzhledem k tomu, že se blížily volby, tak nás přišli pozdravit zástupci nově vzniklých stran, které budou hájit práva seniorů.

Byla to strana s číslem 100 - Strana Dobrého Srdce. Zástupci této strany nám slíbili komfortní celodenní péči, úžasné mazání až z Ameriky, které prodlužuje mládí a taky každodenní plnění našich přání. Druhá byla Strana Velkého buvola, která nás lákala na návrat k přírodě, bydlení v teepee, zdravou stravu a zlepšení životních podmínek. Rádi si jejich sliby necháme projít hlavou a uvidíme, kdo z nich bude lepší a vstřícnější.

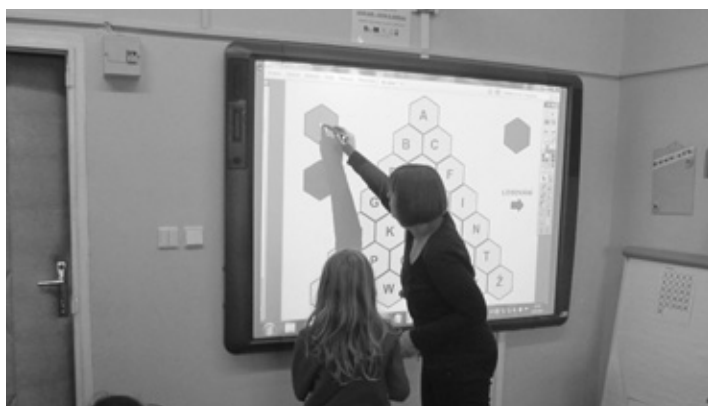
Protože se udrželo velmi pěkné počasí, tak jsme opékali špekáčky, nechyběly ani koláčky a slané tyčinky, vše jsme spláchli pivem a taky na přivítanou byla malá štamprlička.

Přišly mezi nás kamarádky z vesnice a společně s námi si užívaly krásné odpoledne. Všem, kteří se pravidelně účastní našich akcí, chceme velmi poděkovat.

Za Domov Boršice Pavla Zahrádková
Foto: Domov pokojného stáří Boršice

Charita Vsetín

Udržitelnost projektu „Vzdělání – cesta k úspěchu“

První pololetí školního roku 2014/2015 se rozjelo na plné obrátky. Žáci se opět vrátili do školních tříd plni energie, kterou nabývali v letních měsících. Pomalu znovu „ožívá“ i naše vzdělávací místnost. Mimoškolní příprava Sidera při Charitě Vsetín je opět

VODOVODY A KANALIZACE VSETÍN, a.s.

evropský
sociální
fond v ČR

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

připravena pomoci žákům ze sociálně znevýhodněného prostředí se školními povinnostmi. I nadále se zde děti budou moci věnovat přípravě do školy. Rádi jim pomůžeme s domácími úkoly a procvičením učiva alternativní, ale hlavně pro ně zajímavou a názornou formou.

V měsíci září 2014 jsme zahájili „zápis“ dětí, které projevily zájem o mimoškolní přípravu i ve školním roce 2014/2015. Jsou to ve velké míře děti, které již MP Sideru navštěvovaly v minulém školním roce a uvedly, že se ve škole zlepšily a že jim pravidelná návštěva MP Sidera prospěla. Jsou si ve škole jistější, mají snahu se nadále zlepšovat a zvládnout učivo, které bude opět o něco náročnější. Přibyli nám ale i noví žáci, kteří by chtěli předejít školnímu neúspěchu.

Dne 22. září 2014 se konal v MP Sidera „Den otevřených dveří“ a ti, kteří nás navštívili, si měli možnost prohlédnout naše prostory, dozvědět se něco zajímavého o nás a také o způsobu naší práce. Pro návštěvníky jsme si připravili zajímavé aktivity. Mohli si prakticky vyzkoušet didaktické hry nebo soutěžit ve hře A-Z kvíz na interaktivní tabuli. Přišly i děti z blízké ZŠ Sychrov ve Vsetíně, které navštěvují školní družinu. Navzdory tomu, že většinou to byli žáci prvního a druhého ročníku, vedli si velice dobře a bojovali s vypětím všech sil. Bylo zřejmé, že písmenka se už stala jejich dobrými kamarády a jejich vědomosti byly obdivuhodné. Dětem se u nás líbilo a už teď se těšíme na další setkání s nimi.

Mgr. Mária Mudráková
pedagogický pracovník, Mimoškolní příprava Sidera

Konec prázdnin a začátek školního roku v NZDM Zrnko

Prázdniny se přehouply přes druhou polovinu a v Zrnku jsme se rozhodně nenudili. Srpen začal burzou oblečení, kde si každý uživatel mohl vydražit zajímavé kousky do svého šatníku, nebo také školní brašny. V pondělí 18. srpna jsme se vydali ven na honbu za poctivě ukrytým pokladem, cestou jsme zažili mnohá dobrodružství, zahráli si spoustu her a naučili se poznávat stromy a zvířátka v lese. Také jsme se naučili vyrábět placky díky našemu super stroji – plackovači, nebo tvořili své vlastní tetování. Srpnem nás provázelo téma „Moje město“, mluvili jsme především o Vsetíně, seznámili jsme se s památkami, hledali možnosti kulturního vyžití a tvořili koláž, jak by mělo vypadat naše vlastní vysněné město.

Měsíc září se nesl v duchu tématu „Já v kolektivu“. Kolektivu jsme se věnovali i během besedy, kdy jsme si říkali, kdo a jak jej chápe a jaké druhy kolektivů existují. Také jsme na toto téma

tvořili padák pro vajíčko, přičemž byla nejdůležitější kolektivní spolupráce našich uživatelů, aby se právě jejich vajíčko nerozbiло. Nelenili jsme ani v rukodělných činnostech. Výroba šperků nebo samolepek zaujala nejednoho z nás. Ve středu 24. září se v prostorách Zrnka uskutečnila soutěž ve zpěvu, která měla také velký úspěch.

NZDM Zrnko nabídlo v září široké veřejnosti také „Den otevřených dveří“. Na návštěvu k nám přišlo mnoho dětí při školní družině Sychrov a zdaleka se u nás nenudily. Pracovníci jim připravili program, kde nechybělo tvoření, zábavné hry venku nebo klasické volnočasové aktivity jako ping-pong, stolní fotbal a podobně. I na budoucí měsíce plánujeme pestrý program, protože v „Nízkoprahu“ nikdy nezahálíme.

Bc. Lenka Šerá,
sociální pracovník NZDM Zrnko

Charita je tu s vámi aneb Den otevřených dveří

- tak zněl podtitul celorepublikové kampaně „Den Charity“. Tyto akce se konají kolem svátku patrona charitních zařízení sv. Vincence z Pauly. Nápad představit široké veřejnosti charitní služby vznikl před deseti lety (2004) na jižní Moravě a postupně se přidávaly další regiony. Pro letošní ročník přichystaly akce k tomuto svátku desítky Charit v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, a samozřejmě nemohla chybět ani Charita Vsetín.

Tato organizace se občanům Vsetína představila ve středu 17. září před městským úřadem a připravila koktejl užitečných rad a praktických workshopů. Hlavním cílem bylo prezentovat práci Charity a přiblížit ji tak občanům Vsetína. Návštěvníci měli možnost se blíže seznámit s kompenzačními pomůckami a dozvědět se něco málo o svém zdraví. Až na 500 lidí vyu-

žilo služeb zdravotních sestřiček: nechali si změřit krevní tlak a hladinu krevního cukru. Také byla pro seniory a všechny návštěvníky připravena lidová pořebadla, velmi oblíbená výroba buttonů, drobné občerstvení a v neposlední řadě krásné výrobky uživatelů služeb s možností jejich zakoupení. O hudební program se postarala skupina Vrkoč a program zpestřily děti ze Základní školy Luh – Velké a Malé Texasky.

V tento slunečný den akci zahájila úvodním slovem ředitelka Charity Vsetín spolu s hostem Arcidiecézní charity Olomouc otcem Vitáskem, který všechny svým slovem potěšil a povzbudil. S přáním přišla také starostka Vsetína Iveta Tábořská, která ve svých slovech vyjádřila Charitě Vsetín podporu a poděkovala všem pracovníkům za jejich práci.

„Děkujeme všem, kteří za námi stojí a podporují nás. Jsme rádi, že můžeme pomáhat seniorům v domácím prostředí, kde mohou zůstat se svými nejbližšími. Naši terénní pracovníci vykonávají svou práci profesionálně, často nad rámec svých povinností a za to si jich velmi vážím,“ řekla ředitelka Charity Vsetín Věra Dulavová.

Poděkování patří všem dárcům, kteří nás podpořili při této akci. Jmenovitě to jsou: Leonn promotions s.r.o., Lékárny Hanák, Vsetínské noviny, TV Beskyd, Koloniál Elišky Bambuchové, Lékárna Mrázek, Mgr. Naděžda Dorňáková, DK Vsetín a pan Dušan Trličík.

chv

Charitní pouť na Svatý Hostýn

V návaznosti na dobrou tradici uplynulých let jsme se i letos v Charitě Vsetín rozhodli uspořádat pouť na Svatý Hostýn. V letošním roce připadl termín naší pouti 23. září na svátek sv. Pia z Pietrelciny, známého františkánského kněze a vyhlášeného zpovědníka uplynulého století.

Jsme moc rádi, že ani chladné počasí neodradilo poutníky od účasti a dva přistavené autobusy se naplnily do posledního místečka. Během cesty jsme si kromě společné modlitby připomněli několik zajímavých skutečností ze životopisu sv. Pia a než jsme se nadáli, za zpěvu známé mariánské písně „Nastokrát buď pozdravena“ už oba autobusy stoupaly na vrchol posvátné hory.

Ve čtvrt na deset jsme se všichni sešli v hojně zaplněné bazilice ke mši svaté, kterou koncelebroval P. František Hanáček,

děkan u sv. Mořice v Olomouci, společně s našim kaplanem P. Antonínem Fialou. Po mši nás v příjemně vytopené kapli sv. Josefa čekala křížová cesta matek, kterou připravil a vedl

P. Antonín. Po jejím skončení využila většina poutníků možnost občerstvení a doplnění fyzických sil v restauracích dvou přilehlých poutních domů. Malá skupinka ještě navštívila s P. Antonínem místní hřbitůvek, kde zapálila svíčku a pomodlila se u hrobu arcibiskupa ThDr. Františka Vaňáka.

V jednu hodinu po poledni nás čekalo závěrečné požehnání v bazilice a poté už nezbývalo než se s Pannou Marií Svatohostýnskou rozloučit s příslibem, že dá-li Pán, určitě opět za rok na toto milostiplné místo zavítáme.

Na závěr bych chtěla moc poděkovat všem, kteří s organizací celé pouti i při jejím průběhu obětavě pomáhali, panu řidiči Janu Kašparovi a jeho manželce za bezpečnou, bezproblémovou jízdu a také Panně Marii a sv. otci Piovi za přimluvu, že vše dobře dopadlo a všichni jsme se ve zdraví, duchovně občerstvení vrátili do svých domovů.

Bc. Marta Koňářková,
pastorační asistentka

Slavnostní mše a setkání zaměstnanců vsetínské Charity

U příležitosti svátku sv. Vincence z Pauly, patrona charitního díla, se 25. září 2014 uskutečnila ve vsetínském kostele Nanebevzetí Panny Marie slavnostní mše za všechny zaměstnance, dobrodince i uživatele charitních služeb, kterou celebraval P. František Král, vsetínský děkan. Pozvání k účasti přijal také pan Bronislav Czudek, farář Dolního sboru Česko-bratrské církve evangelické. Pan děkan Král připomněl v homilii významné události ze života sv. Vincence a jeho stále aktuální odkaz pro dnešní dobu a zdůraznil důležitost Chari-

ty jako organizace pomáhající lidem v nouzi u nás i ve světě. Na závěr pozdravila přítomné paní ředitelka Věra Dulavová, která všem zaměstnancům poděkovala za jejich obětavou práci a dobrodincům za veškerou podporu naší činnosti. Po skončení bohoslužby se za účasti paní ředitelky a otce děkana konalo v přilehlém pastoračním centru setkání zaměstnanců naší Charity.

Bc. Marta Koňářková
pastorační asistentka

Charita Zábřeh

Vysbírané potraviny i šatstvo pomohou potřebným

Téměř každý den se na Charitu Zábřeh obrací o pomoc lidé, kteří se dostali do tíživé či jinak nepříznivé situace. Okamžitou podporou je mj. poskytnutí potravin a šatstva. Šatník i potravinový sklad chce Charita doplnit chystanými sbírkami.

V zázemí zábřežských charitních služeb proběhl ve středu 8. října tradiční Den otevřených dveří. Akce odstartovala v 9 hodin jak v prostorách Charitního domu sv. Barbory, tak ve stánku na přilehlém parkovišti u kostela sv. Bartoloměje. Návštěvníky čekaly prezentace, praktické ukázky činností i dárky v podobě například měření tlaku či glykemie. Letos však navíc v tento den úplně poprvé proběhla sbírka potravin. „Potřebným lidem rozdáme každý rok i několik stovek balíčků s potravinami.

Bohužel doplňování skladu potravin je stále obtížnější. Proto jsme se rozhodli pro tuto formu podpory,“ řekl František Klíč, vedoucí střediska Naděje, které se na pomoc potřebným soustřeďuje. Do připraveného koše se sbíraly potraviny trvanlivé, ale i přebytky ze zahrádek. A to až do 16 hodin, kdy Den otevřených dveří skončil.

Sbírku potravin pořádala Charita o dva dny později také v Mohelnici. V pátek 10. října vítala návštěvníky s košíkem i prezentačním stánkem s výrobky od 9 až do 17 hodin.

„Víme, že pro plynulost pomoci je potřeba mít potraviny stále po ruce, proto považujeme tyto dvě sbírky za jakýsi start našeho dlouhodobějšího projektu. V něm chceme motivovat občany k solidaritě s potřebnými a zároveň zabránit plýtvání s potravinami,“ nastínil záměr František Klíč. Potraviny je možné nosit na recepci Charity Zábřeh (Žižkova 15). V nejbližší době bude sběrný box na potraviny umístěn také v zázemí mohelnických služeb Charity na Zámecké 11.

Souběžně se sbírkou potravin proběhla ještě jedna sbírka, již zavedená, materiální. I oblečení a domácí potřeby jsou jednou ze žádaných okamžitých pomoci. Nepotřebné věci ze šatníků i domácností Charita sbírala od 9. do 11. října na obvyklých

sběrných místech (v Zábřehu bývalý sklad Českých drah, v Mohelnici do přistaveného nákladního auta na náměstí Svobody). Charitní pracovníci od dárců přijímali oblečení, obuv, lůžkoviny, prostěradla, domácí potřeby, postýlky, chodítka. Část z vybraných věcí použije Charita sama pro lidi v nouzi, k doplnění provozovaného Sociálního šatníku, ze kterého celoročně poskytuje oblečení a obutí potřebným. Druhou část převážně zimních věcí odešle skrze Arcidiecézní charitu Olomouc (ACHO) na Ukrajinu, dospělým i dětem z projektů, kterým v rámci zahraniční pomoci ACHO dlouhodobě pomáhá. „Proto speciálně žádáme i o teplé zimní oblečení, bundy, svetry, rukavice, čepice, silné ponožky, termoprádlo, lůžkoviny, deky, spacáky, zimní obuv, osušky. Prosíme pouze o kvalitní a čisté věci, protože si nemůžeme dovolit tak daleko vézt a darovat odpad,“ upřesnil František Klíč. Nevyužitelné věci odevzdá Charita k ekologické likvidaci.

„Děkujeme všem, kteří naše aktivity podporují a nezavírají oči a srdce před potřebnými,“ zakončil František Klíč.

Jana Skalická, propagace,
tel: 736 509 431, email: propagace@charitazabreh.cz

Charita Zlín

Mezi padesáti tisíci poutníky jsme byli jehlou v kupce sena

Padesát tisíc poutníků nejen z celého Slovenska přišlo uctít svoji patronku. Mariánský Šaštín přivítal v pondělí 15. září tradiční Národní pouť k Sedmibolestné Panně Marii. Mezi hosty byl Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký a metropolita moravský či zástupce papeže z Vatikánu, který pozdravil poutníky jeho jménem. Také byli přítomni představitelé místní vlády v čele s prezidentem Andrejem Kiskou.

Slavnostní mši svatou celebroid slovenský kardinál Jozef Tomko, který mimo jiné o Panně Marii řekl: „Jej slzy preliate pod krížom sa premenili na úsmev, ktorý už nič neodstráni, zatiaľ čo jej materský súcit s nami ostáva nedotknutý.“ (Zdroj citace <http://www.tkkbs.sk/>)

Poutníky ze Zlína doprovodila paní Andrea a také pastorační asistentka, sestra Sylvia, která cestu vyplnila připravenými modlitbami a povídáním o poutním místě. K pouti napsala: „Ve zmiňovaném mateřském soucitu je možné načerpat novou sílu, kterou, doufám, mohli zakoušet všichni, kdo nějakým způsobem v životě strádají anebo zakoušejí tíhu životních ztrát a zkoušek. Ke krásné pouti velkou měrou přispěl náš řidič pan Jan Mikeska, kterému patří velké díky. Nejen, že nás bezpečně vezl, ale cestu obohacoval i svým humorem. Velkým překvapením bylo počasí, protože uprostřed deštivých dnů svítilo

celý den sluníčko, což jsme všichni uvítali, protože jsme stáli pod širým nebem.“

Proč se vypravily téměř čtyři desítky poutníků se zlínskou Charitou na tak nevšední pouť? Mnozí z účastníků mají na Slovensku své kořeny, či svoji rodinu. Proto chtěli prožít den ve společenství desetitisíců věřících. Jedna z účastnic se pak svěčila, že za pět minut dvanáct obsadila jedno z posledních volných míst na základě médií odvysílané reportáže z již probíhajících oslav v Šaštíne. „Celá bohoslužba i atmosféra byla dech beroucí. Musím přiznat, že jsem nic podobného ještě nezažila,“ řekla pracovnice zlínské Charity paní Andrea a dodala: „Všichni poutníci si zájezd velmi pochvalovali, děkovali a celou cestu zpět navrhovali, kam bychom mohli putovat příště. Při loučení ve Zlíně jsme si přislíbili další setkání při pouti. Myslím, že tento zájezd se velmi vydařil.“

Více o pouti <http://www.tvnoe.cz/detail-clanek/mariansky-sastin-privital-narodni-pout-k-sedmibolestne-panne-marii.html>

Andrea Blažková, sr. Sylvia Medňanská a Pavla Romaňáková,
Charita Zlín

Sestra Sylvia zanechala ve zlínské Charitě výraznou stopu

S posledním zářijovým dnem naposled překročila práh zlínské Charity sestra Sylvia Medňanská, která zde od roku 2009 působila jako pastorační asistentka. Přes nesmělé začátky našla své pevné místo v našem kolektivu, pro který byla obohacujícím přínosem. Nově své kořeny zapustí v jiné komunitě totožné Kongregace. Jinými slovy, vydá se trošku více na jih, kde bude ve Florencii pečovat o starší sestry jako zdravotní sestra.

Jak na tuto skutečnost reagoval ředitel zlínské Charity pan Vlastimil Vajdák? „Součástí profesního života je i občasná změna. Změna působistiště čeká i „naši“ pastorační asistentku sestru Sylvii Medňanskou. Když se zamyslím nad tím, jakou u nás zanechala „stopu“, vybaví se mi zaměstnanci naší Charity, kterým pomohla v otázkách spojených s životem církve, nebo senioři, kterým se maximálně věnovala. Pravděpodobně nejvíce si Sylvii vybaví účastníci zájezdů na poutní místa. Je možné napsat spoustu slov, ale já myslím, že stačí jednoduché, děkuji, Sylvie.“ I já sestře Sylvii děkuji za to, že tady s námi všemi byla.

Děkuji za její ochotu naslouchat nám všem, děkuji jí za její vstřícnost naslouchat mé osobě a také děkuji, že jsem mohla naslouchat já jí.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín

U kulatého stolu jsme se sešli popáté

Je pravdou, že ani na páté setkání zástupců odborné veřejnosti se nám zrovna geometricky přesný kulatý stůl zajistit nepovedlo. Nešlo však o překážku, díky níž by se více než desítka účastníků s očekáváním nesetkala nad tématem „Možnosti řešení problematického kontaktu nezletilých s jedním z rodičů“. Po úvodním představení účastníků, kterému předcházelo zahájení a přivítání všech vedoucí Charitního domova pro matky s dětmi v tísní Zlín, paní Mgr. Evou Danielovou, následoval výčet očekávaných tematických okruhů. Stěžejním z nich byl „Asistovaný kontakt dítěte s rodičem“, kterému nejčastěji předchází rozpad rodiny, na nějž navazuje vstup zainteresovaných subjektů do řešení problematického kontaktu a jejich interdisciplinární spolupráce. Je běžné, že při takovýchto setkáních jsou účastníky snad nejvíce očekávány jak diskuse, tak i příklady dobré praxe. Ne jinak tomu bylo i tentokrát. A tak zazněly zkušenosti z úst zástupců zlínské Občanské poradny Strop, Intervenčního centra pro osoby ohrožené domácím násilím, Probační a mediační služby, soudnictví a také domácího azylového ubytování. „Jsem potěšena, že jsme s kolegy ze spolupracujících organizací našli společný termín k setkání i společnou řeč. Pro další závažné a skutečně velmi těžké téma jsme se snažili připravit příjemné prostředí, což se nám, dle slov

všech přítomných, podařilo,“ řekla mi Mgr. Eva Danielová, vedoucí azylového ubytování pro cílovou skupinu rodiny s dětmi a osoby v krizi, která je koordinátorkou pravidelných setkání. Dále k právě ukončenému „kulatému stolu“ dodala: „Všichni jsme se shodli na nutnosti zřízení vhodného místa pro okamžitou psychosociální pomoc osobám v krizi s možností lůžka. Pro oběti autonehody, pozůstalé, či účastníky a osoby postižené živelnými katastrofami takováto místa

ve velkých obcích a městech existují. Ve Zlíně stále chybí, i když Policie ČR o tuto možnost žádá. Bude to tedy jeden z našich dalších cílů při jednáních s kompetentními pracovníky magistrátních, městských a obecních úřadů.“
Setkání se konalo u příležitosti Dne Charity.

Charitní domov pro matky s dětmi v tísní Zlín finančně podporuje Sociální fond města Zlína, MPSV, Zlínský kraj a dárci.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka ChZ

Těšíme se na spolupráci ze Zlínským Family a Senior Pointem

Mezi významné události prvního říjnového týdne v našem městě patřilo určitě otevření Zlínského klubu 204. Přímou v centru města v budově bývalé dívčí školy, později pak Krajské knihovny Františka Bartoše, vzniklo zázemí pro již zmiňované kontaktní a poradenské centrum pro rodiny s dětmi a také seniory, které zastřešuje Centrum pro rodinu Zlín. To sousedí s ekumenickým a divadelním sálem a klubovou místností. V prvním patře jsou pak prostory vyhrazené pro cimbálové muziky a také velký a malý taneční sál. Druhé patro bude domovem dechových orchestrů, které budou mít rovněž k dispozici velký a malý sál.

Do tak trošku slavnostního programu, který po celý první týden v nových prostorách probíhal, se zapojila i naše Domovinka-centrum denních služeb pro seniory. Svůj téměř dvouhodinový blok vedoucí služby nazvala Možnosti seniorského věku. „Ve vymezeném čase čtvrtetního odpoledne, na které dostali pozvání všichni naši uživatelé i pracovníci a především široká veřejnost, byla slovom okomentována prezentace, zabývající se aktuálními možnostmi pro jednotlivé skupiny seniorů. Samostatným a podrobnějším blokem pak byly informace o našem centru a celé organizaci. Vše bylo doplněno fotografiemi z našich aktivit. Jednou z nich je i společné zpívání. Aby se nám opravdu dobře zpívalo i ve Zlínském klubu 204, pozvali jsme si Bubenice z Příluku s panem Radkem, s nimiž jsme si zazpívali za doprovodu afrických bubnů,“ řekla mi Michaela Blahová, vedoucí zmiňované služby a následně dodala: „Poté

jsme vytvářeli záložky do knih ve tvaru andálků a panáčky z vlny. Atmosféra byla velmi příjemná a plodná, neboť jsme obdrželi i nabídku darování vlny pro další vyrábění panáček a panenek, které rádi předáváme hostům a návštěvníkům Domovinky. Zkrátka, první krůček ke spolupráci se Senior Pointem se vydařil a my už se těšíme na pokračování.“

Domovinku-centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín finančně podporuje Sociální fond města Zlína, MPSV a dárci.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka ChZ

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

CARITAS rozšiřuje svoje portfolio spolupráce

CARITAS – Vyšší odborná škola sociální Olomouc zabodovala ve výběrovém řízení České rozvojové agentury a získala veřejnou zakázku. Od září do listopadu zajišťuje studijní cestu bosenských expertů v oblasti sociální práce se zaměřením na zaměstnávání lidí s postižením.

Pro školu má realizace této zakázky význam o to větší, že se jedná o pilotní projekt kooperace studentů se zaměstnanci na reálných projektech v oblasti zahraniční spolupráce. „Doufám, že úspěch a dobré zkušenosti s realizací této zakázky podpoří

rozšíření studentských mikroprojektů. Ty by měly reagovat na potřeby praxe a díky tomu podpořit jak spolupráci školy s partnerskými institucemi a organizacemi, tak rozvinout kompetence studentů smíšenou formou vzdělávání a služby komunitě,“ uvedl Jan Říkovský, koordinátor zahraniční spolupráce CARITAS – VOŠ Olomouc, který je pověřen supervizí celého projektu.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

Mezinárodní den za vymýcení chudoby

Téměř polovina světové populace musí žít s příjmem nižším než dva dolary na den. Ani tento statistický údaj však nemůže vyjádřit všechno ponížení, bezmocnost a příkoří, jež jsou pro chudé obyvatele tohoto světa každodenní realitou. Chudoba takového rozsahu v době, kdy globalizace vytváří nesmírné množství nových možností výdělků, je nepřijatelná. Mezinárodní den za vymýcení chudoby vyhlásila Organizace spojených národů v roce 1993, od té doby narůstá počet organizací

a společenství, které si tento den aktivně připomínají. V Olomouci se konal Mezinárodní den za vymýcení chudoby již počtvrté. Pořádala jej CARITAS - VOŠ sociální Olomouc společně s Charitou Olomouc, Armádou spásy, Člověkem v tísní a Českobratrskou církví evangelickou. Letošním tématem byl „Byznys s chudobou“. Program zahájila ve středu 15. října tisková konference v knihovně CARITAS - VOŠ Olomouc. Jejím tématem byl

„Život v chudobě“. Na otázky novinářů odpovídali hosté: Petr Prinz, vedoucí střediska Samaritán Charity Olomouc, David Jersák, regionální zástupce Armády spásy pro Olomoucký kraj, Richard Kořínek, ředitel olomoucké pobočky organizace Člověk v tísni a Eva Bělocká, vedoucí oddělení komunikace CARITAS - VOŠs Olomouc. Po jejím skončení přímo na místě byla připravena interaktivní vizualizace bydlení na ubytovně a možnost ochutnat „bezdomoveckou“ polévku z kuchyně Charity Olomouc. Od 18. hodiny program pokračoval nocí se sociálními filmy – promítání dokumentárních filmů v aule, následná debata se zajímavými hosty. Další den – 17. října se v kostele Českobratrské církve evan-

gelické v 17.30 konala ekumenická bohoslužba, následně v dolním sále prezentace organizací a ochutnávka „bezdomovecké“ polévky z kuchyně Armády spásy Šumperk.

21. října ve freskovém sále ve Wurmově ul. 7 zájemci mohli zhlédnout situačně improvizací vystoupení divadelního spolku Úlet (divadlo lidí s bezdomoveckou zkušeností). Akce se konala také v Přerově., 23. října v programu pro studenty zazněla přednáška „Předcházej problémům s penězi“, konal se workshop „C'est la vie“, výtvarná dílna na téma „Chudoba“ a celou letošní akci uzavřela beseda se sociálními pracovníky.

iv

Poznejte s námi svět sociální práce

Dne 21. listopadu 2014 otevřela CARITAS – Vyšší odborná škola sociální své dveře především všem zájemcům o studium. Mohli tak nahlédnout pod pokličku sociální a humanitární práce a zeptat se studentů i zaměstnanců školy na vše, co je zajímá. Dveře školy se otevřely v devět hodin a návštěvníci

byli vítáni až do šestnácté hodiny. Připraven pro ně byl i doprovodný program, například v podobě prezentace zahraničních praxí studentů, kteří jim přiblížily praktickou část studia.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

Studenti mohou získat diplom Manchester Metropolitan University

Unikátní spolupráce s britskou univerzitou nabízí studentům CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc možnost absolvovat roční kurz interkulturních kompetencí a získat diplom Manchester Metropolitan University. V letošním roce využilo tuto možnost pět studentů vzdělávacího programu

Sociální a humanitární práce. Kurz, který vede britský lektor Ardin Ramani, navštěvují se svými spolužáky v rámci výuky volitelných předmětů.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

I. studentská konference CARITAS slavila úspěch

První studentská konference CARITAS s názvem Příklady úspěšných závěrečných prací proběhla 29. září 2014 v Aule CARITAS - Vyšší odborné školy sociální Olomouc. Úspěch velký, studenti chtějí pokračování.

Konferenci, která se věnovala absolventským a bakalářským pracím, pořádala CARITAS – VOŠs Olomouc letos poprvé. Konference veřejnosti a účast byla větší, než se očekávalo. Příjemným zpestřením bylo občerstvení, které pro účastníky přichystala kavárna Naše Café.

Na konferenci vystoupili tři absolventi školy, kteří představili své absolventské a bakalářské práce. Seznámili posluchače stručně s průběhem psaní prací a představili jejich zajímavé výsledky. Důkazem zájmu o témata byl hojný počet otázek ze strany účastníků.

Získali jsme pro vás některé ohlasy studentů, kteří se konference zúčastnili:

Pomohla vám tato konference ve vytvoření ucelenějšího obrazu o zpracování absolventské a bakalářské práce?

„Ano, určitě. Do té doby jsem měla asi jen nějakou představu, co to vlastně je, ale vůbec ne, jak mají vypadat postupy a zpracovávání. A už vůbec jsem si nedokázala představit, jaká témata si studenti vybírají – nebo spíš, o čem chci psát já. Teď už třeba vím, jakým směrem bych se chtěla vydat, k čemu bych eventuálně chtěla dospět, nebo taky, co dělat nebudu, co mě neoslovuje. Myslím, že je tato konference dobrá věc, protože studentům osvětluje cestu ke zdárnému cíli a zbavuje je obav a nejistot.“

Barbora Žůrková, 2. ročník SOHUP

Ovlivnila tato konference nějakým způsobem psaní vaší AP a BP?

„Konference byla velmi zajímavá z hlediska uvědomění si, jak má práce vypadat strukturálně. Bylo i obohacující poslechnout si výzkumy absolventek s překvapujícími výsledky. Ale neovlivnilo mě to v souvislosti s mojí prací.“

Veronika Holubová, 3. ročník SOHUP

Z evaluačních dotazníků, které uchazeči konference po skončení vyplnili, vyplynuly tyto nejčastější názory:

- Studenty zaujala většina výsledků AP a BP, které zde byly prezentované.
- V některých dotaznících také studenti zmínili, že by bylo dobré v konferenci dále pokračovat.
- Studenti by také přivítali příklady jednotlivých otázek pro respondenty.
- Někteří navrhovali, aby byl vyrovnaný poměr zastoupení přednášejících z obou oborů.
- Také by bylo dobré, kdyby se k jednotlivým pracím vyjádřili i jejich vedoucí.

Z výpovědí účastníků jsme zjistili, že zájem o konferenci je. Určitě ji uvítají i příští rok a těší se na ni.

Michaela Hoblíková,
studentka 2. ročníku SOHUP

HUMANITÁRNÍ POMOC

Charita v olomoucké arcidiecézi sbírá zimní věci pro Ukrajinu

Místní Charity spadající do olomoucké arcidiecéze vyhlásují materiální sbírku pro lidi na Ukrajině. V očekávání velmi složité situace během nadcházející zimy bude potřeba teplé oblečení všeho druhu, rukavice, deky, příkrývky, spacáky, lůžkoviny, ručníky a zimní boty, a to jak pro dospělé, tak pro děti. Pomoc je určena nejen uprchlíkům z východních částí Ukrajiny a Krymu, ale také potřebným lidem na východě přímo postiženým válečným konfliktem. Distribuci materiálu na Ukrajině Charita zabezpečuje tamními partnerskými organizacemi, se kterými Arcidiecézní charita Olomouc dlouhodobě spolupracuje, a jsou pro ni důvěryhodné. Charita pomáhá potřebným bez ohledu na jejich národnost, politické přesvědčení či náboženské vyznání.

„S velkým znepokojením sledujeme situaci prostých lidí na Ukrajině. V nadcházející zimě se ocitnou ve stavu bezprostředního ohrožení. Zima tam bývá velmi krutá, mnohem horší než u nás,“ komentuje důvody vyhlášení sbírky Václav Kepř, ředitel ACHO.

Ukrajina přišla jak o vlastní zdroje zemního plynu a uhlí, tak o dodávky plynu z Ruska. V oblasti energetiky ji tedy v nadcházející zimě čeká velmi kritická situace, která v nejhorších scénářích může znamenat obrovské tragédie. „Nesmíme čekat. Prosíme veřejnost o potřebné věci. Logistiku zařídíme,“ dodává Václav Kepř.

Při pomoci se zdaleka nejedná jen o uprchlíky z východní části, kde se válčí, ale v ohrožení jsou všichni, kteří jsou od-

kázáni na plyn, který je na Ukrajině nejrozšířenějším zdrojem tepla.

„Přechod na jiné zdroje vytápění je dlouhodobý a nákladný proces, většina lidí na to nemá potřebné peníze. Letošní zimou jsou ohroženy miliony lidí,“ dodává Václav Kepř.

Charita v olomoucké arcidiecézi, což je hlavně celý Olomoucký a Zlínský kraj, bude materiál sbírat přes svou síť místních Charit. Ty budou přesné termíny sběru určovat dle svých možností a regionální nabídky. Konkrétní termíny lokálních sběrů materiálu budou průběžně zveřejňovány informacemi v médiích a na webových stránkách www.acho.cz.

Charita předpokládá, že sbírka bude probíhat v říjnu a listopadu. Shromážděný materiál bude průběžně tříděn a dle množství zásob dopravován kamiony na místa určení.

Sbírkou ACHO reaguje na konkrétní potřeby, které definují partnerské organizace na Ukrajině. Pomoc Charity je na Ukrajině od začátku konfliktu realizována v součinnosti s tamními dlouhodobými partnery, s celorepublikovou zastřešující organizací Charita Česká republika a také Caritas Ukrajine, Caritas Europa či Caritas Internationalis. Pomoc není motivována politicky, ale jen znalostí situace chudých lidí na Ukrajině a uskutečňováním vlastního poslání Charity: pomoci bližnímu v nouzi.

Marek Navrátil,
tiskové odd. ACHO,
tel: 739 52 62 78

Integrace cizinců často probíhá přes děti

„Chceme sice mít na každém rohu večerku, ale vadí nám, když Vietnamci bydlí vedle nás anebo se naši sousedé hlučněji baví,“ říká o častém pohledu na cizince Klára Boumová, celostátní migrační koordinátorka Charity ČR. V popisu práce má i boj s předsudky. A těch není málo.

Například, že cizinci nám berou práci. „Ve skutečnosti dělají práci, kterou Češi dělat nechtějí,“ říká. Podle statistik v naší zemi žije 4,2 % cizinců, což není mnoho. „Naše populace je po poválečném odsunu sudetských Němců nepřírodně homogenní. A navíc vymíráme, rodí se málo dětí a nestačí se ani doplňovat populace.“

Pomocí migrantům se neziskové organizace zabývají od 90. let minulého století. „Tehdy, zprvu ještě bez opory v zákoně, vznikly migrační poradny. Dnes jich Charita v Česku provozuje šest: v Blansku, Brně, Českých Budějovicích, Hradci Králové, Plzni a v Praze. „Aktivní jsou i další pobočky. Farní charita v Praze na Černém Mostě pořádá kurzy češtiny pro cizince. Podobné nabízí Charita v Mladé Boleslavi, Hradci Králové a jinde. Řeckokatolická charita v Českých Budějovicích organizuje kromě kurzů pro cizince volnočasové aktivity pro děti s výukou na po-

čítačích,“ vypočítává některé příklady Klára Boumová. Snahou je cizince začlenit, čili „integrovat“, což často probíhá prostřednictvím dětí, které chodí do školy a přes ně se mnohé o české zemi a kultuře dozvědí i rodiče.

Proč Charita migrantům pomáhá? „Důvody jsou etické: naši misí je pomoc potřebným v nouzi, věříme, že každý člověk je Božím obrazem. Jsou však i čistě pragmatické: když budeme cizincům pomáhat, zamezíme řadě negativních jevů. Ušetří se spousta peněz na represivní složky, nelegálně zaměstnaní cizinci také neodvádějí daně... Neposkytnutí pomoci by se obrátilo proti celé společnosti.“

Přesto je migrační politika u nás nastavena velmi represivně. „Snadno se dostanete do maléru. Máme složitý cizinecký zákon, který se navíc často mění. Systémové věci se snažíme hlídat ve výboru pro práva cizinců v Radě vlády pro národnostní menšiny, kde máme hlasovací právo,“ uzavírá Klára Boumová. Pokud budou pravidla nastavena přísně, tím více budou porušována. Na všem pak vydělávají akorát převaděči a mafie a lidé se stávají jejich obětmi.

Jan Oulík

Politická situace na Haiti je hrozbou pro chudé obyvatelstvo

Kristýna Lungová má na starosti projekty pomoci Haiti a vrátila se z třítydenní pracovní cesty v této zemi. Zeptal jsem se: Na Haiti jste odjížděla s tím, že škola sester St. Joseph of Apparation ve škole v Gonaïves má problémy se zajišťováním

stravy dětí. Jak to s tímto problémem vypadá nyní, co jste v té věci museli podniknout a s jakým úspěchem?

S problémem nedostatku jídla ve školách se musely vypořádat téměř všechny školy na Haiti. Bohužel na žádost vlády se na

Haiti zavřely velké projekty s potravinovou pomocí. Tato změnka přišla ze dne na den. Intenzivně jsme situaci řešili již před odjezdem na Haiti. Spolu se sestrami se nám podařilo zajistit dodávku jídla pro školy do konce prosince. Jídlo poskytla americká organizace Food for the Poor. Děti do Vánoc tedy mají co jíst, ale naše snaha o zajištění potravin pro školu stále trvá. V současné době oslovujeme další organizace a také kontaktujeme evropské ambasády na Haiti, které často nabízejí nejrůznější pomoc. Věřím, že se nám snad brzy podaří najít trvalejší zdroje dodávky potravin pro školu v Gonaives.

Jinak škola funguje bez problémů? V čem je na tamní poměry dobrá? Co ale přesto chce zlepšit Charita – tedy Vy?

Stavba školy a celkově celé centrum sester funguje výborně. Na Haiti jsem zatím neviděla lépe fungující centrum. Škola stojí mimo záplavovou oblast, je odolná proti zemětřesení. Třídy jsou prostorné a výuka je kvalitní. Na první pohled vypadá vše úžasně, ale stále nás velmi trápí jedna věc a tou je nedostatek vody. Na celém pozemku, kde škola stojí, se zatím nepodařilo najít sladkou vodu. Vedle školy je jedna studna, ale ta je slaná. Voda se využívá pouze jako užitková. Děti tak při 35 °C, s minimálně hodinovou cestou do školy, nemají žádný zdroj pitné vody. S dodávkou vody v současnosti vypomohli vojáci OSN (MINUSTAH), kteří každé tři dny plní cisternu na nádvoří školy. Je to velmi provizorní řešení a vzhledem k tomu, že vojáci se pomalu z Haiti stahují, je nutno tuto situaci řešit velmi akutně. Samozřejmě jsou tam další věci, které je stále možno zlepšovat, např. vzdělávání učitelů, větší vybavenost didaktickými pomůckami atd.

Jestli se nepletu, tak škola je tvořena také rehabilitačním centrem, kde mají pomůcky pro děti s tělesným postižením a docházejí tam také lékaři z OSN. Přicházejí tam nejchudší maminky s dětmi do tzv. nutričního centra, které poskytuje pomoc a poradenství v oblasti výživy dětí. Je to tak a proč a v čem jsou tyto aktivity pro Haiti důležité?

Sestry kromě školy provozují rehabilitační a nutriční centrum. Stát na Haiti neposkytuje žádné sociální zabezpečení a neumožňuje ani léčbu či rehabilitaci postiženým. Dá se říct, že rehabilitační centrum u sester v Gonaives je haitská rarita, ale neuvěřitelně potřebná věc. Sestry se obecně věnují těm nejchudším z nejchudších, kteří jsou naprosto na okraji společnosti nebo jsou stigmatizováni. Nejvíce postiženy chudobou bývají ženy a děti. Malým dětem se nedostává dobré výživy. Jídlo, které je jim podáváno, jim v útlém věku způsobuje trávicí potíže, protože strava není přizpůsobena jejich věku. Matky k sestrám přivádějí velmi podvyživená batolata a někdy bych řekla tak za minutu dvanáct. Viděla jsem tam dítě, kterému byste na první pohled odhadovali maximálně jeden rok, sestry mi sdělily, že holčička má tři roky. Byl to nejtěžší případ podvýživy, se kterým se sestry setkaly. Nutriční centrum tedy slouží pro tyto případy. Centrum je schopno pojmout 40 žen a dětí denně. Ráno děti dostanou mléko, mezi tím spí nebo si hrají. Ženy připravují oběd. Kromě vaření se učí také ručním pracím, které jim pomohou například založit si menší živnost, nebo si jen tak něco vyrobit pro domácnost a děti.

Na škole v Gonaives jsou také děti zařazené do Adoptce na dálku® - Haiti. Jak děti pokračují ve studiích?

Na škole dnes máme téměř 100 dětí v různých ročnících, které jsou zařazené do programu Adoptce na dálku. Kvalita i nároky na žáky jsou vysoké, ale dětem se ve škole velmi daří. Ve všech státních zkouškách zatím děti procházejí se 100% úspěšností. Je opravdu krásné vidět úspěchy dětí v nejrůznějších školních i státních soutěžích. Máme mnoho talentovaných dětí, a když vidíte, že tyto děti by bez programu Adoptce na dálku třeba vůbec nechodily do školy, tak vás opravdu zahřeje u srdíčka a vidíte, že vaše práce i příspěví dárců má svůj velký smysl. Možná z našich škol jednou vzejdou vzdělaní lidé, kteří dokážou změnit žalostnou situaci, která na Haiti je.

Podařilo se Vám během cesty najít další vhodné děti pro zařazení do programu Adoptce na dálku® - Haiti?

Děti, které by do programu měly patřit, potkáváte na každém kroku. Z těchto všech chudých musíte vybrat úplně ty nejchudší. V Gonaives s výběrem pomáhají sestry, v ostatních farnostech kněz a ředitel, kteří zdejší podmínky rodin znají nejlépe. Samo-

zřejmě vezu s sebou nově vyplněné formuláře a fotky dětí a věřím, že brzy se najdou lidé, kteří dětem pomohou se studiem. Budete tedy hledat nové dárcce, ochotné zapojit se do tohoto projektu? Pokud ano, mohou nějak pomoci farní a oblastní Charity? Celý program Adopce na dálku, ale i ostatní aktivity na Haiti stojí na českých dárcích. Za deset let působení Arcidiecézní charity Olomouc se na Haiti dokázaly udělat neuvěřitelné věci. Ta česká stopa je tam opravdu silná. Ani po deseti letech nepřestáváme hledat nové dárcem, kteří by se rozhodli pomoci dětem se vzděláním. Samozřejmě nemusí se zapojit jen do programu Adopce na dálku, drobnou částkou lze přispět také na nejrůznější vybavení pro školy, na jídlo pro školy a další aktivity. Farnosti i oblastní Charity mají neskutečnou moc nám pomoci rozšiřovat informace, oslovovat nové dárcce, pořádat akce věnující se tématu. Prostoru je stále dost.

Co mají dělat zájemci - jednotlivci?

Pro získání informací je nejrychlejší mě kontaktovat telefonicky či mailem. Snažím se odpovídat s maximální rychlostí, jen technika občas zlobí. Ráda zvu zájemce také na šálek dobré kávy či čaje přímo k nám na ACHO do kanceláře, kde si můžeme osobně popovídat. Celkově zapojení do programu Adopce na dálku trvá jen několik minut. Zájemce vyplní kratičký formulář, na jeho základě vypracuji krátkou smlouvu, přiřadím dítě. Vše se stvrdí podpisem a je hotovo. „Adoptivní rodič“ se pak může těšit na fotky a dopisy.

ACHO nepodporuje jen školu v Gonaives, ale také v Baie de Henne. Co je nového tam?

Baie de Henne je vesnička, jak s nadsázkou říkám, „na konci světa“, nevede tam pořádná cesta, není tam elektřina, voda, jídlo. Podmínky pro život jsou tam pro nás opravdu nepředstavitelné. V Baie de Henne podporujeme děti, které studují na farní škole Saint Marie Goretti. Škola funguje výborně, ale stále nám chybí spousta věcí, kterým bychom mohli studentům více zpříjemnit výuku, tedy abychom mohli dát do školky hračky, didaktické pomůcky do tříd, stoly a židle do jídelny....

Před cestou jste hovořila o tom, že v Baie de Henne plánujete ještě větší spolupráci při stavbě druhého patra školy, kde bude fungovat odborná střední škola s výukou řemesel. Je něco nového v přípravě tohoto projektu?

Na místě jsem komunikovala s našimi partnery již o reálné představě, jak by celý projekt mohl vypadat, jaké jsou jejich představy. Nápadů a představ je mnoho. Teď realizace celého projektu stojí na financích. Věříme, že se finance podaří brzy získat a zrealizovat představy do skutečného díla, které by obyvatelům

Baie de Henne pomohlo se vymanit z každodenního strádání a extrémní chudoby. Střední odborná škola by se stala naprostou raritou v oblasti.

Něco nového v projektu mikrokreditů, sloužících k založení vlastní živnosti pro Hait'any?

Tento projekt je navázán na odbornou střední školu. Jakmile se děti vyučí příslušnému řemeslu, pomůžeme jim skrze mikrokredity založit vlastní živnost a uvést jejich nabyté znalosti do praxe.

Nějaká další novinka?

Všichni zahraniční pracovníci se s obavou dívají na vývoj politické situace, která se podle mnohých řítí do éry nového diktátorského režimu. Na Haiti se měly tento rok uskutečnit nové parlamentní, senátní i prezidentské volby. Ani jedny z těchto voleb

nebyly vyhlášeny. Koncem kalendářního roku skončí mandáty senátorům i poslancům a dá se říci, že od ledna 2015 prezident bude jedinou složkou řídicí zemi. On má v rukou vyhlášení voleb, ale sám sobě volby nikdy nevyhlásí. Mnozí se tedy obávají, že se z něj stane nový diktátor. A že to nejsou obavy zbytečné, se ukazuje v mnoha rozhodnutích, které se nyní odehrávají ve vztahu se zahraničními aktéry působící na Haiti. Stát se cíleně snaží oslabit práci zahraničních organizací, které se snaží pomáhat těm nejpotřebnějším. Příkladem je zastavení dodávek potravin do škol. Od září stát rozhodl, že World Food Programme (jedna z organizací OSN) nesmí dodávat jídlo do soukromých škol, pouze do státních, které vlastně vůbec nefungují. Kvůli tomuto nařízení nemáme jídlo ve škole v Gonaives ani v Baie de Henne, kde se staráme o ty úplně nejchudší. Z rozhodnutí státu musí odejít i vojáci MINUSTAH (vojáci OSN), kteří dohlížejí na bezpečnostní situaci. Všichni se tohoto odchodu děsí. Sestřičky mi řekly, že jakmile vojáci odejdou, útoky gangů a střelba za bílého dne se stane součástí běžného života. Zahraniční pracovníci se snaží vyštvať nesmyslnými daněmi a poplatky. Čím dál více je znát, že se lidé ze zahraničí potřebují zbavit, aby prezident mohl uchopit moc do svých rukou a tím získat dohled nad všemi finančními toky. Vůbec mu nejde o ty nejchudší, kteří takovýmto jednáním budou neskutečně trpět. Arcidiecézní charita Olomouc i přes tyto všechny obtíže může pomáhat lidem dál, naše výhoda je v tom, že spolupracujeme s partnery, kteří jsou přímo na místě. Nemáme tam vlastní kancelář ani české pracovníky. Práce však bude složitá, protože bude stále těžší navázat spolupráci s velkými organizacemi a zajistit dostatek zdrojů pro naše partnery.

Marek Navrátil

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, září 2014 (jen pro vnitřní potřebu)

Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 585 229 380, e-mail: pirnikl@gmail.com

Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 5. 10. 2014. Uzávěrka příštího čísla 5. 11. 2014